

Diversió sense fronteres

“Encara no entenc per què la gent paga diners per venir-me a veure”, diu Miki Núñez. La frase seria un bon titular, si no fos perquè és massa llarga, però exemplifica molt bé la senzillesa i la bonhomia d'aquest jove terrassenc de només 23 anys, per al qual aquest últim any ha estat “molt heavy”: el seu pas per Operación triunfo, la participació en el Festival d'Eurovisió amb La venda i, finalment, la publicació del seu primer disc, Amuza (Música Global / Universal), que continua entre els més venuts i que està promocionant amb firmes de discos multitudinàries i concerts plens per tot l'Estat. Aquesta tarda, Miki Núñez signarà exemplars del seu disc en un espai habilitat a l'entrada principal de l'Espai Gironès (17 h), en un acte coorganitzat amb la Fnac. I el 23 de novembre actuarà amb la seva banda a La Mirona [<http://lamirona.cat/23/11/2019/miki-nunez/>], en un concert per al qual ja queden poques entrades a la venda (21 h, 21 euros).

Amuza vol dir 'diversió' en esperanto: “El vaig triar perquè és un títol que transmet la idea que jo volia per al disc i al mateix temps és un cant al plurilingüisme.” Són aquests petits detalls els que deixen clar que Miki Núñez és un artista poc convencional. L'exemple més clar és que grup amb el qual ha gravat el disc i que també l'acompanya en directe està format pels mateixos amics amb els quals toca des dels 12 o 13 anys, quan li va canviar la veu i va canviar el cant coral pel rock català. Amb la majoria d'edat van formar un grup de versions per al circuit de festes majors anomenat Dalton Bang. Eren i són el guitarrista Albert Borràs (“el meu millor amic”), el bateria Òscar Jorba, el teclista Xavi Borràs, el saxofonista Jofre Alemany i el baixista Toni Llonch. “Sort que els tinc al costat, perquè ells em fan tocar de peus a terra. Sempre remarco que som una banda.” I la banda s'ha completat amb Neus Aranda (trompeta) i Maria Cofan (trombó).

Amuza es mou entre el mestissatge mediterrani i el pop, amb una varietat estilística que el productor Roger Rodés ha sabut cohesionar perquè tot plegat sonés a Miki Núñez. En la part gràfica, una curiositat: cada CD inclou una foto diferent de Miki, gràcies a les 16.000 fotos que li va fer en un sol dia el fotògraf Martí Artalejo. D'altra banda, Miki participa en el vídeo [<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/programa/video-divulgatiu-de-la-marato-2019-malalties-minoritarias/video/5888815/>] divulgatiu que s'està veient a les escoles de tot Catalunya per presentar La Marató de TV3.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 08-10-2019, Pàgina 38

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1677080-diversio-sense-fronteres.html>